

תְּאֵנָא (תהלים כט) מִי יִמְלָל (ס"ד ע"א) גִּבְוֹרֶת יְיָ. מִי יִמְלָל, מִי יְדַבֵּר מִבְּعִי לֵיה. אמר ר' חייא, במא דאת אמר, (דברים כט) וְקַטְפַת מְלִילֹת בִּידָךְ. גִּבְוֹרֶת יְיָ, דְּסָגִיאין אִינּוֹן, וְנַפְקִין מִגְבֹּרָה חֲדָה. וְתְאֵנָא, חֲדָגִיבָה עַלְאָה, עַטְרָא דַעֲטָרִין, מַתַּעַטְרָא, וְנַפְקִין מִיְפִיה חַמְשִׁין תְּרָעִין. מְבָהּוֹן יְמִינָא, וְמְבָהּוֹן שְׂמָאלָא. וְכָל חֲדָה וְחֲדָגִיבָה אַתְקָרִי, וְכָל חֲדָה וְחֲדָגִיבָה, בְּקַרְדִּיטִי גְּלִיפִין בְּהָרִין, וְכָלָהוּ אַקְרָוִין גִּבְוֹרֶת יְיָ.

אמֶר רַבִּי חייא, גִּבְוֹרֶת יְיָ חָסֵר בְּתִיב, דְּהָא בְּלָהָו בְּלִילָן בְּדָא. יִשְׁמַיּוּ כָל תְּהִלָּתוֹ: דָא הוּא שְׁכִינַת זַיו יִקְרֵיה דְקֻדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְכַתִּיב וְתְהִלָּתוֹ מְלָאָה הָאָרֶץ.

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּתִיב (בראשית ב) וְנַהֲרָ יְוִצָּא מְעָדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן וְגּוֹן, שֵׁם הַאֲחָד פִּישּׁוֹן וְגּוֹן. הָא אַלְיִן בְּשֵׁמָהוֹן אַקְרָוִין. וְהַגִּי אַרְבָּע מִתְהָנוֹא נַהֲרָ דְגַפִּיק אַתְמַשְׁכָן. מַה שְׁמִيه דַהֲנוֹא נַהֲרָא דְגַפִּיק. אמר ר' שְׁמַעוֹן, (ויקרא נ"ה ע"א) יוּבָל שְׁמִיה. דְכַתִּיב, (ירמיה יז) וְעַל יוּבָל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו, וּבְתִיב וְלֹא יִמְשֵׁש מְעָשׂוֹת פָּרִי. מַאי טֻמָּא לֹא יִמְשֵׁש, מִשּׁוּם דַעַל יוּבָל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וְעַל דָא בְּתִיב (ישעיה נח) וְכָמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו. וּבְגִין כֵּה בְּתִיב יְוִצָּא, (ויקרא ס"ה ע"ב) יְוִצָּא וְאִינוֹ פּוֹסֵק.

תְּאֵנָא אמר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתִיב (שמות כ) וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶת

כָל הַדְבָרִים וְגֹוּ, וַיַּדְבֵר, בְגִין לְאַכְרוֹזָא מִילִין. דְתַאֲנָא,
בְשַׁעַתָּא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הַוָּא אַתְגָּלִי, וְשָׁאָרִי לְמַלְלָא,
עַלְאַיִן וְתַאֲנִין אַתְחַלְחָלוּ, וּבְפָקוּנְשָׁמְתָהוּן דִישְׂרָאֵל.
וְתַאֲנָא הַהְוָא מַלְהָ, תֻּוה טָאָס מַלְעִילָא לְתַפְּאָ,
וּמַתְגַּלְפָא בְאַרְבָּע רַוְחִי עַלְמָא, וּסְלִקָּא
וּנְחַתָּא. כִּד סְלִקָּא, אַשְׁתָּאָבָא מַטְוּרִי דְאַפְרִסְמוֹנוֹא (דף פ"ג ע"ב)
דְכִיא, וְאַשְׁתָּאָבָא בְהַהְוָא טָלָא דְלַעַילָא, וְאַסְחָר
בְסְחַרְגִּיהָוּן דִישְׂרָאֵל, וְתַבְתָּבָה בְהָוָן נְשַׁמְתָהוּן וְאַסְחָר
וּמַתְגַּלְפָא בְאַתְרִיהָ, בְלוֹחִי אֲבָנָא. וְיכַן כָל מַלְהָ וּמַלְהָ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָל מַלְהָ וּמַלְהָ תֻּוה מַלְיָא בְכָל אִינְיוֹן
טוּמִין, בְכָל אִיבְנָן מַלְיָן גִּזְרָין, אֲגָרִין, וּעֲבוּשָׁין,
רְזִין וּסְתִרְיִין כְאַסְקוֹפָא (נ"א באספוקא) דָא, דְאֵיהִי מַלְיָא
מִפְלָא.

וּבְשַׁעַתָּא דְהָוָה נְפִיק הַהְוָא מַלְהָ, אַתְחֹזִי חַד. וּכְדָה
מַתְגַּלְפָא בְאַתְרוֹי אַתְחֹזָוּן בְהַהְוָא מַלְהָ,
שְׁבָעֵין עֲנֵפִין, דְסְלִקִין בְגִיהָ, וְחַמְשִׁין כְתָרִין (נ"א רַתְבִּין)
חַסְרָ חַד מַהְאִי גִּיסָא, וְחַמְשִׁין חַסְרָ חַד מַגִּיסָא אַחֲרָא
כְפִטְיָשָׁא דָא, בְזָמָנָא דְאֵיהִו בְטַש בְטַנְרָא. כַּמָּה דָא
אָמַר (ירמיה כג) וּכְפִטְיָש יְפֹצֵץ סְלָע. וְהָוָה חַמְשָׁן כָל יִשְׂרָאֵל
עַיְנָא בְעַיְנָא, וְהָוָה חַדָּן.

וְכֹלֵהוּ דָּרֵין בְּתַרְאִין כֹּלֶהוּ אֲזֹדְמָנוּ לְתָמָן, וְכֹלֶהוּ קְבִילָוּ אֲוֹרֵיִתָּא בְּטוֹרָא דְּסִינִי, דְּכִתִּיב, (דברים כט) כִּי אֲתָא אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פָּה וְגוּ, וְאֲתָא אֲשֶׁר אַיְגָבוּ פָּה עַמְבָוּ הַיּוֹם. וְכֹלֶהוּ כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חַווִּי לֵיה. וְכֹלֶהוּ חַמְאָן וְמַקְבְּלִין מַלְיָן.

אֱלֹהִים: דָא גְּבוּרָא. אֲתָא: דְּאַתְּפָלֵל בִּימִינָא, כִּמְהָ דְּתַגְיִינָן (בראשית א) אֶת הַשָּׁמַיִם, דָאֵיהוּ יְמִינָא. וְאֶת הָאָרֶץ, דָאֵיהוּ שְׂמָאלָא. דְּכִתִּיב, (ישעיה מה) אֲפָיִידִי יִסְדָּה אָרֶץ וַיְמִינֵי טְפַחָה שָׁמַיִם. וַיְמִינָא דָא הוּא אֲתָא. כָּל: לֹא כָּלְלָא כָּל שָׁאָר בְּתָרִין. הַדְּבָרִים: מַתְקִשְׁרָן דָא בְּדָא הָאָלָה: כָּל אַיְנוֹן טַעַמִּין, כָּל אַיְנוֹן רַזְוִין, כָּל אַיְנוֹן סַתְּרִין, גַּזְוִין וְעוֹנוֹשִׁין.

לִאמְרָה: לְמַהְיוּ יִרְוֹתָא לְכָלָא. דְּכִתִּיב, (דברים לא) תּוֹרָה צְוָה לְנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה וְגוּ. דָאֵי תִּימָא לְגַלְאָה מַה דָּלָא אַצְטְּרִיךְ לְגַלְאָה לְכָל בֶּרֶג, כְּתִיב אַנְכִי יִיְאָלָהִיךְ. כִּמְהָ דָאָנָא טַמִּירָא וְסַתִּים, כֵּה יִהְיֵי מַלְיָן אֶלְיָהִיךְ. טַמִּירִין וְסַתִּיםִין בְּלַבְךְ.

דָבָר אַחֲר וַיַּדְבֵר אֱלֹהִים, חַד. אֲתָא כָּל הַדְּבָרִים הָאָלָה לִאמְרָה הָאַחֲמֵש דְּרָגֵין אַחֲרֵנִין. ר' יְהוֹדָה אָמַר, וַיַּדְבֵר אֱלֹהִים: גְּבוּרָה. אֲתָא: יְמִינָא. כָּל: דָא וְדָא (הָאָלָה, אַיְנוֹן דְּאַתְּגִלְיָן דְּכִתִּיב וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקוֹלֶת דָבָר אַחֲר בָּל) אָמַר ר' יְצָחָק,

לֹאכְלָא אֶבְרָהָם דְכַתִּיב, (בראשית כד) וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אֵת אֶבְרָהָם
בְפֶל.

הדברים: לֹאכְלָא שֶׁאָר כְתָרִין דְאַתְכִסִין. הָאֱלֹהָ אִינְוֹן
דְאַתְגְלִיִין. וּכְתִיב וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת.
לְאָמֵר: דָא הוּא דְכַתִּיב, (משל יב) אֲשֶׁת חִיל עַטְרָת בַּעַלְהָ.
וּכְתִיב, (ירמיה ג) לְאָמֵר הַנִּישְׁלָח אִישׁ אֶת אַשְׁתוֹ.

אָמֵר ר' יִצְחָק, אָמָאי אֲתִיהִיבָת אָוָרִיִּתָא בְאָשָׁא
וְחַשּׁוֹכָא, דְכַתִּיב, (דברים יד) וְהַהְרָ בּוּעָר בְאָשׁ עַד לֵב
הַשְׁמִים חַשְׁךְ עַבְן וּעַרְפָל. דְכָל מַאֲן דְיִשְׁתַּדְלָל בְאָוָרִיִּתָא,
אֲשַׁתְזִיב מְאָשָׁא אַחֲרָא דְגִיהָנָם, וּמְחַשּׁוֹכָא דְמַחְשָׁכִין כָּל
שֶׁאָר עַמְּנִין לִיְשָׁרָאֵל, דְבָזָקָותִיה דְאֶבְרָהָם אֲשַׁתְזִיבָו
יִשְׁרָאֵל מְאָשָׁא דְגִיהָנָם.

דְתַבְנִיא אָמֵר לֵיה קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֶבְרָהָם, כָּל זְמָנָא
דְבָנִיךְ יִשְׁתַּדְלוּן בְאָוָרִיִּתָא, יִשְׁתַּזְבוּן מְאָלִין.
וְאֵלָא, הָא נֹורָא דְגִיהָנָם דְשְׁלַטָא בָהָג, וּיִשְׁתַּעֲבֹדוּן בִּינֵי
עַמְּמִיא. אָמֵר לֵיה, בְתִירִ קְטוּרִי לֹא מְזֻדְקָפָן מְלִין, אֶלָּא
אֵי נִיחָא קְפָה, יִשְׁתַּזְבוּן מִפְּנֵרָא דְגִיהָנָם, וּיִשְׁתַּעֲבֹדוּן בִּינֵי
עַמְּמִיא, עַד דִיתְבוּן גַּבָּה. אָמֵר לֵיה יָאֹתָה הוּא וְדָאי,
הָאָהָרָה דְכַתִּיב, (דברים ל) אָמַלְאֵ כִּי צְוָרָם מִכְרָם. מַאֲן
הָוּא צְוָרָם. דָא הוּא אֶבְרָהָם. דְכַתִּיב, (ישעיה נא) הַבִּיטָו אֶל
צְוָר חַצְבָתָם. וַיֹּאמֶר הַסְגִּירָם, דָא קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא,
דְאַסְתָּכָם עַל יְדוֹי.

אמֶר ר' יְהוֹדָה, מִיּוֹמָא דְגַפְקָנו יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד יוֹמָא
דָאֲתִיהִיבָת אָוֹרִיִּתָא, חַמְשִׁין יוֹמִין הוּוּ. מַאי טַעַמָא
אמֶר ר' יְהוֹדָה, מִשּׁוּם אִינְוֹן שְׁגַי דִיּוּבָלָא, דְכַתִּיב, (וַיָּקֹרְא
ס) וַיִּקְדְּשָׁתֶם אֶת שְׁנַת הַחַמְשִׁים שָׁנָה.

תָאָנָא, אָמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן, הַהוּא יִוּבָלָא אָפִיק לוֹן
לַיִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים. וְאֵי תִימָא דִיּוּבָלָא מִמְשָׁ.
אֶלָא (מ"ו ע"ב, פ"ה ע"ב) מִסְטָרָא דִיּוּבָלָא הוּה, וּמִסְטָרָא דִיּוּבָלָא
אַתְעַר דִינָא עַל מִצְרָאִי, וּבְגִינִי כֵך חַמְשִׁין אֶלְין דִיּוּבָלָא
הוּוּ.

תָאָנָא, לְקַבֵּל דָא, חַמְשִׁין זָמַנִי אָתְמָר וְאָדָר
בָאָוֹרִיִּתָא, גְמוּסִין דִמְצָרִים, וְשַׁבְתִי אִינְוֹן
כָלָהוּ, אֲשֶׁר (ד"ב פ"ד ע"א) הַוְצָאתִיךְ . (דברים ד) וַיַּוְצִיאָךְ . (שמות יג)
כִי בַיַד חִזְקָה הַוְצִיאָךְ . וּכָלָהוּ זָמַנִי, חַמְשִׁין אִינְוֹן, וְלֹא
יִתְיר, מִשּׁוּם דְכָלָא בִיּוּבָלָא אַתְעַטָר, וּמִסְטָרָא דִיּוּבָלָא
אָתָא כָלָא. וּבְגִינִי כֵך, אָוֹרִיִּתָא דָאֲתִי מִגְבוֹרָה,
אַתְעַטָּרָת בִּימִינָא. דְכַתִּיב, (דברים לט) מִימִינְךָ אִשְׁתָּחַת לְמֹוֹ
וִתְבִנָא חַמְשָׁא קָלִין הוּוּ. וּכָלָהוּ אַתְחַזְיאָו בָהָג, וְאַתְבְּלִילָו
בָהָג, וְאַתְעַטָרָו בָדָא.

אָמֶר ר' שְׁמֻעוֹן, בַהֲוָא זָמַנָא דְקַבְיָלו יִשְׂרָאֵל אָוֹרִיִּתָא,
יִוּבָלָא דָא אַעֲטָר בַעֲטָרוֹי לְקַדְשָׁא בָרִיךְ הוּא,
כְמַלְכָא דָאֲתִעַטָר בָגּוּ חִילִיה. דְכַתִּיב, (שיר השירים ג) צְאִינָה

וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרא לוא אמו. מאן אמו. דא יובלא אתעטר, בחודה ברחימיו בשלימיו. דכתיב, (תהלים קי) אם הבנים שמחה. מאן אם הבנים. אמר רבי שמעון דא יובלא.

אמר רבי יהודה, על דא כתיב, (משל בג) ישמח אביך ואםך ותגל يولדהך. מאן אביך ואםך. אמר רבי יהודה, כמה DAOקמוה בספרא דצגיעותא, דכתיב, (ויקרא ט) ערחות אביך וערחות אמך לא תגלה ווי למאן דגלי ערייתהון.

תאנא, אמר רבי יצחק, בשעתא קידשא בריך הוא אתגלי בטורה דסיני, אוזדע טורא. ובשעתא דסיני אוזדע, כל שאר טורי עלמא אוזדע, והוא סלקין ונחתין, עד DAOשיט קידשא בריך הוא יDOI עליהו, ואתישבו. وكلא נפקא ומברזא, (תהלים קיד) מה לך הים כי תנוס הירדןbpsob לאחור ההרים תר��דו באילם וגוו.

ואיננו תбан ואמרין, מלפני אדון חולין ארץ. אמר ר' יצחק, מלפני אדון, דא אימא, דכתיב אם הבנים שמחה. חולין ארץ, דא אימא תחתה. מלפני אלה יעקב, דא הוא אבא, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל. ועל הא כתיב בעטרה שעטרא לוא אמו.

מהו בעטרה. אמר רבי יצחק, כמה דכתיב, (שםואל א כג) ושאל ואנשיו עוטרים את דוד. משום דמתעטר, בחורא בסומק ואירוקא, בכל גונין דכלתו כלין ביה, ואסתחרן ביה. אמר ר' יהודה, בעטרה שעטרה לו אמרו. מאן עטרה. כתיב, (ישעה מט) ישראל אשר בך אתה פאר. וכתיב (ישעה ס) ובית תפארתי אפאר.

אמר ר' יצחק, אוריתא את היבת באשא אופמא, על גבי אשא חורא, לאכללא ימינה בשמאלא, ושמאלא דאתהור ימינה, כתיב מימינו אש דת למו. אמר רבי אבא, בשעתה תננא דסיני היה נפיק, סליק אשא, ומתעטר בההוא תננא באתגלייא, באתכלא דא, וסליק ונחית, וכל ריחין ובוסמין דבגנתא דעdon, היה סליק ההוא תננא, בחיזו דחוור וסומק ואוכם, הדא הוא כתיב, (שיר השירים ג) מקרת מרד ולבונה מכל אבקת רוכל.

ההוא תננא מאן היה. אמר ר' יצחק, (נ"ח ע"ב) שכינתא דאתגלי לתרמן, כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר בתמרות עשן. אמר ר' יהודה, למה לך פולי הא קרא שלים הוא, כתיב והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי' באש ויעל עשנו בעשן הכבשן. זכה עמא דחמאן דא, וידען דא.

אמר רבי חייא, כד אתגָלִיפו אתוֹן בלוּחַי אֲבָנָא, הוּא מתחזין בתرين סטرين, מسطרא דא, ומטרא דא, ולוחין מאבן סנפְרִיבָן הוּא, ואתגָלִיפו ואתחפִין באשא תירא, ואתוֹן הוּא מאשא אוֹכֶםָא, ומתגלפן בתرين סטرين, מسطרא דא ומטרא דא.

אמר ר' אבא, לוּחַין הוּא בעיניהו, ואתוֹן הוּא טאסין, ומתחזין בתرين אשין, אשא תירא, ואשא אוֹכֶםָא, לאתחזהה כחדא, ימִינָא ושמאלָא, דכתיב, (משלו ג) ארך ימים בימינה בשמאלה וגוו. זהא כתיב מימינו אש דת למו. אלא מسطרא דגבורה הוּה, ואתכלית בימינה. ובгинן כך אשא תירא ואשא אוֹכֶםָא.

פאנא, כתיב (שמות ל) והלחת מעשה אלֵהים מהו וגוו, (מעשה אלֵהים ודאי) אמר רבי יהודה, והלחת כתיב, חד. תרי הוּא ומתחזין חד. ועשרה אמירות מתגלי פיהו. חמיש כלילן בחמש, למותי כלא ימינה. מעשה אלֵהים מהו ודאי.

רבי יצחק אמר, של סנפְרִיבָן הוּא, (דף פ"ד ע"ב) ותרין אֲבָנָין הוּא. ואֲבָנָין הוּא סתימאן. נשיב קודשא בריך הוּא ברוחה, ואתפְשַׁטו ואתגָלִיפו תרין לוּחַין. ר' יהודה אמר, בעין סנפְרִיבָן הוּא. (דזהה אבן טבא) משמע דכתיב מעשה אלֵהים מהו.

אמר ליה, אֵי הַכִּי, סְנַפִּירִינּוֹן דָא דַהוּא אֲבָנָא טְבָא יַקְיָרָא מִשְׁאָר אֲבָנִין, לֹאוּ עַזְבָּא דַקְוִידָא בְּרִיךְ הוּא אִיפּוֹן. אמר ליה, בַמָּאי אַזְקִימְנָא מַעֲשָׂה אֱלֹהִים הַמָּה. הַמָּה דִיְיָקָא. אֶלָא תָא חֻזִּי, פְתִיבָה וְהַלְחָתָה מַעֲשָׂה אֱלֹהִים. הַלְחָתָה פְתִיבָה, וְלֹא פְתִיבָה וְהַאֲבָנִים מַעֲשָׂה אֱלֹהִים הַמָּה.

אמר ר' שְׁמַעוֹן, פָּלָא חד הוּא, אֲבָל אַלְיִין תְּרִין לוֹחִין עד לא אַתְבָּרִי עַלְמָא הוּוּ, וְאַסְטָלְקוּ מַעֲרָב שְׁבָתָה, וּעַבְדֵל לוֹן קְוִידָא בְּרִיךְ הוּא, וּעַזְבָּדוּי הוּוּ. מִמָּה אַתְעַבִּידָו. תְּאִנָּא, מַה הוּא טְלָא עַלְאָה, דְנַגִּיד מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא. וּכְדָגִיד וְאַתְמִשֵּׁךְ לְחַקְלָה דְתִפְוחִין קְדִישִׁין, נְטָל קְוִידָא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין כְּפֹרִי מְבִיאָהוּ, וְאַתְגָּלִידָו, וְאַתְעַבִּידָו תְּרִין אֲבָנִין יַקְיָרִין. נְשָׁבָה, וְאַתְפְּשָׁטוּ לְתְרִין לוֹחִין, הָדָא הוּא דְכִתְיבָה מַעֲשָׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מַכְתֵּב אֱלֹהִים הוּא. פָמָה דְכִתְיבָה, אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מַכְתֵּב אֱלֹהִים. (דברים ט) בְּתוּבִים בָּאַצְבָּע אֱלֹהִים.

תְּאִנָּא, אַצְבָּע אֱלֹהִים. הַהוּא אַצְבָּע סְלִיק לְעִשְׂרָה. פָמָה דְאַתְמָר, אַצְבָּע אֱלֹהִים הִיא. וְכָל אַצְבָּע וְאַצְבָּע סְלִיק לְעִשְׂרָה, עד דְאַתְעַבִּיד יִדָּא שְׁלִימָתָא, דְכִתְיבָה, (שמוטה ד) וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדוֹלָה.

אמר ר' יְהוֹדָה, חֲרוֹת עַל הַלְחָתָה, בְּקִיבּוֹן הוּא אֲבָנִין,

ואתה חוויאו לתרין סטרין, חרות גלוּפָא דגְּלִיפִין. אמר ר' אבא, מהאי סטרא אתהוי סטרא אחרא, ואתקרי מהכא, מה דכתיב בסטרא אחרא.

רבי אלעזר אמר, בנס הוּו בתיבין, דכל בני נשא, הוּו אמרין וסתדין, דהא מכתב אלהים הוּא ודאי, דהא כל בני עלמא לא יכולין למונדע לוּן כמה דהוּו.

לדעתינו דאיבון אמרין, נקיין הוּו, מי בתיב חרות בלחות, על הלחות כתיב. אלא כי תאנא, חמשה קלין איבון לימנא, וחמשה לשמאלא. ואיבון לשמאלא כלין בימנא. ומן ימנא, אתהזון איבון לשמאלא, והכא פלא איהו ימנא, ואתפלילן אלין באילין, מאן דהוה בסטרא דא, חמיה לסטרא אחרא, וקרוי לוּן לאיבון אתוּן. דהא תגבין, שמאלא אתהזור ימנא, דכתיב מימנו אש דת למו, ובгин כה מכתב אלהים הוּא ודאי.

הא כיצד, מאן דהוה מסטרא דא, הוּה קרי בדא, אני יי' אלהיך. ומאלין אתוּן הוּה חמוי, וקרי לא תרצה. הוּה קרי לא יהיה לך. ותוה חמוי וקרי, לא תנאה. ותוה קרי לא תשא את שם יי' אלהיך לשוא. ותוה חמוי וקרי לא תגנוב. וככלא מסטרא דא, וכך לכהן, וכדין מסטרא אחרא, וכלהו כלילן דא בדא בהאי גוונא. הדא הוּא

דְּכַתִּיב, (שמות ל) **מִכְתָּב אֱלֹהִים** הוּא. **מִכְתָּב אֱלֹהִים** הוּא וְדָא.

וַיַּרְדֵּן מֹשֶׁה אֶל הַעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם. רַبִּי יוֹסֵי אָמַר, מַאי אָמִירָא דָא דְכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם, וְלֹא בְתִיב מַאי קָאָמֶר. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָא חֹזֵי, אַרְחָא דַעַלְמָא הוּא, כִּד אָתִי חַדּוֹתָא לְבָרְנָשׁ, אוֹ כִּד אָתִי צַעַרָא, עַד לֹא יָדַע מְגִיה לֹא יִכְלֵל לְמַסְבֵּל, דְהָא לְבָא אַתְפָּרָח לְשַׁעַתָּא. וְכֵד יָדַע מְגִיה, קָאִים בְקִיּוּמָה, וַיִּכְלֵל לְמַסְבֵּל. כָל שְׁבֵן הַכָּא, (נ"א וְהָבָא לְאוֹהֶבֶי) דְהָא מֹשֶׁה אָמַר לוֹן כָל מַה דְהָוָה לְבָתָר, וְאַתְקִיף לְבִיהוּ בְמַלִּין, וְלֹא יִכְלֵלוּ לְמַסְבֵּל. כָל שְׁבֵן אֵי לֹא אָמַר לוֹן מִידִי. וּבְגִין כֵּך וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם בְקִדְמִיתָא, וְאַתְקִיף לְבִיהוּ. וְלְבָתָר וַיֹּדֶבֶר אֱלֹהִים.

וְעַם כָל דָא, לֹא יִכְלֵלוּ לְמַסְבֵּל, דְהָא תְּגִיבָּן, אָמַר ר' יְהוֹדָה אָמַר ר' חַיִיא אָמַר ר' יוֹסֵי, כִּד שְׁמַעוּ מֶלֶת דְקִידְשָׁא בְרִיךְ הַוָּא, פְרָחָת בְשִׁמְתִיְהוּ, וְסַלְקָא בְשִׁמְתִיְהוּ דְיִשְׂרָאֵל, עַד פּוֹרָסִי יִקְרָא דִילִיה, לְאַתְדְּבָקָא תְמַן.

אָמַרְהָ אָוּרִיִּתָא קְמִיה דְקִידְשָׁא בְרִיךְ הַוָּא, וּכְיַי לְמַגְנָא הוַיְגָנָא בְתִיב בָה, (וַיִּקְרָא ז) וְאִישׁ (דף פ"ה ע"א) אִישׁ מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַגְנָא בְתִיב בָה, (וַיִּקְרָא כ) כִּי לֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אָן אַיְנוּ בְנֵי לְאָמָר. (וַיִּקְרָא ס) כִּי לֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר

ישראל. בה שעתה, אהדרת אוריתא נשמתיהו דישראל, כל חד וחד לאתריה. אוריתא אתקיפת, ואחדית בהו בנשمتיהו, לאהדרא להו לישראל הדא הוא דכתיב, (תהלים ט) תורה יי' תמי מה משיבת נפש. משיבת נפש ממש.

תאנא, כתיב (דברי הימים א בט) וישב שלמה על כסא יי' למלך, כמה דכתיב, (מלכים א י) שש מעלות לפסא. ר' אבא אמר, רקיעם סירה באשלמותה. דתנין, ביוםיו שלמה, רקיעם סירה באשלמותה. אימתי באשלמותה. (נ"א תאנא כתיב ותרב חכמת שלמה וגרא מאיתך, אמר ר' אבא רקיעם סירה באשלמותה Mai baashlomotha) רקיעם באחמשה עשר, כמה דתנין, אברהם. יצחק. יעקב. יהודה. פרץ. חצרון. רם. עמינדב. נחשון. שלמון. בועז. עובד. יש. דוד. שלמה. כד אתה שלמה, רקיעם סירה באשלמותה. הדא הוא דכתיב, וישב שלמה על כסא יי' למלך. וכתיב שש מעלות לכיסא. כלל בגונא דלעילא. ביוםיו הצדקה, רקיעם סירה בפגימותה, ואתפוגים. כמה דעת אמר, (ישעה יג) וירח לא יגיה אורו. דתנין, (ויקרא מ' ע"ב) ביוםיו הצדקה, אתפוגים סירה, ואתחשכו אנפיהו בישראל.

פוק וחשב, רחבעם. אביה. אסא. יהושפט. יהורם.

אֲחֹזֵיָהוּ. יְוָאֵשׁ. אֲמִצֵּיָהוּ. עֲנוֹזֵיָהוּ. יוֹתָם. אֲחֹזָה. יְחִזְקֵיָהוּ. מְבֻשָּׂה. אֲמוֹן. יְאַשֵּׁיָהוּ. צְדִקֵּיָהוּ. וּכְדֹא אֲתָא צְדִקֵּיָהוּ אֶתְפָּגִים סִיחָרָא וּקְיִמָּא עַל פְּגִימָוֹתָא. דְּכַתִּיב, (ירמיה נב) וְאֵת עִנֵּי צְדִקֵּיָהוּ עִוּר. בֵּיה זְמָנָא (אייה ב) הַשְׁלִיךְ (וַיָּקָרָא ק"ד ע"א) מְשָׁמִים אָרֶץ. הָאֵי אָרֶץ אֶתְעֶבֶרָא מִקְמֵי שָׁמִים, וְאֶתְרֶחֶת מִפִּיהָ, וְאֶתְחַשְּׁבָא הָאֵי אָרֶץ. (כלומר דקיקמא סִיחָרָא

בְּפְגִימָוֹתָא)

תָּאָנָא, בְּשַׁעַתָּא דְקִיְמָוּ יִשְׂרָאֵל עַל טֹוֹרָא דְסִינִי שָׁאָרִי סִיחָרָא לְאַנְהָרָא, דְכַתִּיב, (שמואל ב כט) וַיַּעֲיט שָׁמִים וַיַּרְדֵּךְ. מָהוּ וַיַּרְדֵּךְ. דְקָרִיב שְׁמָשָׁא לְגַבֵּי סִיחָרָא, וַיַּשְׁרֵי לְאַנְהָרָא סִיחָרָא. דְכַתִּיב, (במדבר ב) דְגָל מִחְנָה יְהוּדָה מִזְרָחָה.

בְּטוּרָא דְסִינִי, אַתְמָנָא יְהוּדָה, רֹופִינָס בְּמִלְכָוֹתָא, דְכַתִּיב, (הושע יב) וַיְהִי יְהוּדָה עוֹד רַד עַם אֵל וְעַם קָדוֹשִׁים נָאָמָן. (נ"א רבי יצחק אמר מתקבא ויהודה עוד רד עם אל הווי שליטנו) בְּשַׁעַתָּא דְהָאֵי אֵל שְׁלִיט מִלְכָוֹתָה עַל טֹוֹרָא דְסִינִי בְּהָאֵי שַׁעַתָּא שְׁלִיט מִלְכָוֹתָא דְיְהִקָּה מָהוּ וְעַם קָדוֹשִׁים נָאָמָן. פְּד אָמֶר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַתָּם תָּהִיו לֵי מִמְלָכָת פְּהָנִים וְגֹוי קָדוֹשׁ, נָאָמָן הוּא יְהוּדָה לְקַבֵּל אַמְלָכָותָא, וְשָׁאָרִי סִיחָרָא לְאַנְהָרָא.

(שמות כ) אָנֹכִי ייְהִי אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר הַזִּאתִיךְ וְגֹוי ר' אֱלֹעֲזָר

פתחה, (משלוי א) שמע בני מוסר אביך ולא תטוש תורה אמך. שמע בני מוסר אביך: דא קודשא בריך הווא ולא תטוש תורה אמך: דא בנטשת ישראאל. מאן בנטשת ישראאל.

דא בינה. פמה דכתיב, (משלוי א) להבין אמרי בינה ר' יהודה אמר, מוסר אביך: דא היא חכמה. ולא תטוש תורה אמך: דא היא בינה. ר' יצחק אמר, הא זהה, חד מלָה אתפרש. דתגין, (בראשית מ"ז ע"ב) אוריתא מהחכמה דלעילא נפקת. ר' יוסי אמר, מבינה נפקת, דכתיב להבין אמרי בינה, וכתייב ולא תטוש תורה אמך.

אמר ר' יהודה, אוריתא מהחכמה ובינה אתכליות, דכתיב, שמע בני מוסר אביך ולא תטוש תורה אמך. ר' אבא אמר, בכלה אתכליות, דכיוון דבאלין תרין אתכליות, אתכליות בכלה. בהסיד, בדינה ברוחמי. בכלהו שלימوتא דאצטריך מלָה. אי מלכא ומטרוניתא מסתכלמין, פלא מסתכלמין. באתר דאלין משתחווין, פלא משתחווין.

ר' יוסי אמר, אני: דא שכינתא. פמה דכתיב, (בראשית מו) אני אירד עמד מצרים. יי' אליהיך: (נ"א بلا סליק לעילא, למזהי כלה חד) (דא בנטשת ישראאל דכתיב ולא תטוש תורה אמך) ר' יצחק אמר, אני: דא שכינתא. ופסקא טעונה. פמה דאת אמר (בראשית כ) אני עשו בכורך. יי' אליהיך: דא קודשא בריך

הוּא. כִּמֶּה דְּכֹתֵיב, (דברים י) מִן הַשְׁמִים הַשְׁמִיעַ אֶת קֹלוֹ.
וְכֹתֵיב אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשְׁמִים דְּבָרַתִּי עֲמָכֶם. מִן
הַשְׁמִים (מן הַשְׁמִים מִפְלָשׁ דָא קָדוֹשׁ אֶבְרִיךְ הוּא).

אֲשֶׁר הַוְצָאתִיךְ מֵאָרֶץ מִצְרָיִם. אֲשֶׁר: אֶתֶּר הַכָּלָא
מֵאֲשֶׁרֶיךְ לִיה. (דף פ"ה ע"ב) הַוְצָאתִיךְ מֵאָרֶץ מִצְרָיִם:
דָא יוּבָלָא. כִּמֶּה דְּתַגְנִין, מִסְטָרָא דְּיוּבָלָא נְפָקֵוי יִשְׂרָאֵל
מִצְרָיִם. וּבָגִין כֵּה, חַמְשִׁין זְמִבֵּין אָדָבֵר יִצְיָאת מִצְרָיִם
בָּאוּרִיתָא. חַמְשִׁין יוֹמִין לְקַבֵּלָא אוּרִיתָא. חַמְשִׁין שְׁנִין
לְחַיְרוֹ דְּעָבְדִין.

מִבֵּית עֲבָדִים: כִּמֶּה דְּכֹתֵיב, (שמות יט) הַכָּה כֵּל בְּכֹור בָּאָרֶץ
מִצְרָיִם. וְתַגְנִין אֵלֵין כְּתָרִין תַּתָּאֵין, דְּאַתְּרָחִיכְזָו
בְּהוּ מִצְרָאֵי. כִּמֶּה דְּאִיתָ בֵּיתָא לְעַילָּא, אִיתָ בֵּיתָא לְתַתָּא.
בֵּיתָא קָדִישָׁא לְעַילָּא, דְּכֹתֵיב, (משל יד) בְּחַכְמָה יִבְנֵה בֵּית.
בֵּיתָא תַּתָּא לְתַתָּא, דָלָא קָדִישָׁא, כִּמֶּה דְּכֹתֵיב מִבֵּית
עֲבָדִים.

תָּאָנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְּאַתְּמָר אָנְכִי, כֵּל אִינְפּוֹן פְּקוּדִי
אוּרִיתָא, דְּמַתְּאַחֲדָנוּ בְּמַלְכָא קָדִישָׁא עַלְּאָה,
בְּסִטְרָא (ס"א ד"א) בְּלָהו הָוֹה בְּלִילָן בְּהָאֵי מֶלֶה.
כִּמֶּה דְּתַגְנִין, כֵּל פְּקוּדִי אוּרִיתָא, מַתְּאַחֲדָנוּ בְּגֻפָּא
דְּמַלְכָא. (דָבָר אַחֲרָה בְּמַלְכָא קָדִישָׁא עַלְּאָה) מְנַהּוֹן בְּרִישָׁא
דְּמַלְכָא, וְמְנַהּוֹן בְּגֻפָּא, וְמְנַהּוֹן בְּיַדִּי מַלְכָא, וְמְנַהּוֹן